

Per a parlar de les dues cares de la Cooperació en l'últim mig segle, ningú millor que l'eminent teòric Albert Pérez Baró. Ell ens parla de la llei de Cooperatives del 34, durant la Generalitat, amb el seu seguit de llibertats, i de la llei del 42, mena de camisa de força per la pràctica de la Cooperació a casa nostra. Extractem del diari AVUI amb autorització de l'autor.

CARA

La llei de bases de la Cooperació, de la Generalitat, aprovada per el Parlament de Catalunya el febrer del 34 entenia com a Societat Cooperativa "l'associació de persones, naturals o jurídiques, que es proposen millorar la situació econòmica i social dels seus components, establint una comunitat vo-luntària en la qual, el servei mutu i la col.laboració pecuniària de tots els membres permetin realitzar la funció que es pro-
posa.

Mes en-
davant diu
"per al mi-
llor desen-
volupament de llurs activitats, les societats acollides a aquesta llei podràn constituir-se en federacions locals, comarcals i generals". A des-
tacar, doncs, la funció SOCIAL i la VOLUNTARIETAT de constitució i de federació.

La tasca d'assessorament de les cooperatives, mutualitats i sindicats agrícoles - nom donat a les cooperatives del Camp- era confiat a un Con-sell Superior de Cooperació, format gairebé en la seva totalitat per gent dels tres estaments citats. Es a dir els propis cooperadors, considerats ciutadans majors d'edat eren els en-
carregats de vetllar per la puresa i bona marxa de les seves institucions

Cooperatives i
Cooperativisme

CREU

La llei de cooperació promul-
gada l'any 1942 i encara vigent des
coneix, en primer lloc, les feder-
acions comarcals o regionals exis-
tents amb anterioritat i les subs-
titueix per "Unions territorials"
d'àmbit "provincial" i caràcter
obligatori per a les cooperatives,
que queden sempre "disciplinadas
a la Organización Sindical del Mo-
vimiento". Els nomenaments de jun-
tes poden "ser vetados por el de-
legado sindical

provincial"

Els comi-
tès de vigi-
lància, que

abans en deien co-
missions revisores

de comptes, son nomenats per la
"Obra Sindical de Cooperación "

Quant a les Unions territori-
als, els seus dirigents hauràn de
pertànyer a la Falange, seràn no-
menats pels organismes superiors
de la Obra Sindical de Cooperación
i tindràn un sacerdot "consiliari"
anomenat per el bisbe (!!!)

Finalment, hi ha un article
que preveu que calsevol persona
amb carrec directiu a les Coopera-
tives o a les Unions Territorials
podrá ser destituida cuando asi lo
aconsejen los intereses supremos
de la comunidad Nacional Sindica-
lista.